

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Θ. ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΑΚΤΙΚΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΙΚΗΣ ΧΗΜΕΙΑΣ

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΤΩΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣ ΑΥΤΟΥ ΚΑΤΑ
ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΝ ΕΤΟΣ 1928 - 1929
ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ

© 2006-2010 ΕΚΠΑ
ΑΝΑΓΝOSθEΙΑ ΕΝ ΤΗ ΑΙΘΟΥΣΗ ΤΩΝ ΤΕΛΕΤΩΝ
ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΤΗ 9 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1930

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

1931

**Κύριε Υπουργέ,
Κύριε Πρύτανη,
Κυρίαι και Κύριοι,**

Ανευχόμενος εἰς τὸ βῆμα τοῦτο διὰ νὺν ἐκαληρώσω τὸ ὑστατὸν τῶν πρυτανικῶν καθηκόντων, νὺν ἀναφέρω τούτου συμφώνως πρὸς τὸν ὁργανισμὸν τοῦ Πανεπιστημίου τὰ πεπραγμένα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Ηρακλείας μου, εἴμαι εὐτυχῆς διὰ δύναμιν νὺν δηλώσω, διτὶ τὸ παρελθόν ἔτος ὑπῆρξε γόνιμον ἀφ' ἕνὸς μὲν εἰς ἐνεργείας πρὸς βιβλίωσιν τοῦ ποιοῦ τῶν φροτητῶν, ἀφ' ἔτέρου δὲ εἰς ἔργα, καὶ διτὶ κατ' αὐτό, πλὴν ἄλλων, ἐτέθησαν αἱ βάσιες τοῦ νέου Πανεπιστημίου, τοῦ Πανεπιστημίου διοίκησης ἐπὶ δεκάδας ὅλας ἔτῶν οἱ καθηγηταὶ ἐπεζήτησαν, διὰ τὸ διοίκησην Σύγκλητοι καὶ Ηρακλείες εἰργάσθησαν καὶ ἐμόχθησαν ἐπὶ μαραθόν.

Τὸ Πανεπιστήμιον τοῦτο ἐλπίζω διτὶ θὰ καταστῇ δυνατὸν νὺν τελειωθῆν ταχέως, ταχύτερον ἢνν τὸ Κράτος, ὃς ὀφείλει, ἐλθῆ ἐμάκουσαν, θὰ εἶνε δὲ τοιοῦτον, ώστε νὺν ἀνταποκρίνεται πλήρως εἰς τὰς αριστόδους τῆς ἐπιστήμης καὶ ἐπαρκὲς διὰ τὴν σπουδάζουσαν νεολαίαν καὶ τοὺς διδάσκοντας καὶ ἐρευνῶντας καθηγητάς.

Ποὺν ἦ προβῶ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς λογοδοσίας, θεωρῶ καθῆκόν μου νὺν ἐκφράσω τὰς μεριμνάτας εὐχαριστίας εἰς τὸν Συναδέλφους μου τῆς Συγκλήτου, διὰ τῆς προθύμου καὶ περιφτισμένης ουνεργασίας τῶν διοίκων

© 2006-2010 ΕΚΠΑ

κατιορθώθη νὰ ἐπιελεσθῇ τόση ἔργασία πρὸς προαγωγὴν τῶν πανεπιστημακῶν πραγμάτων, καὶ πρὸς τὸν τότε ὑπουργὸν κ. Κ. Γόντικυν, ὅπις ἐπέδειξε τὰς ἀγαθωτέρας τῶν διαιθέσεων ὑπὲρ τοῦ Πανεπιστημίου, διὰ τὸ ὅποιον, ὃς γητῶς ἐτόνισεν, οὐδὲν μέτρον θὰ ἐλεμβάνετο παρ' αὐτῷ ἢν προτιγμένως δὲν ἤκουόταο ἡ γνώμη τῆς Συγκλήτου.

Κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος διωρίσθησαν νέοι τακτικοὶ καθηγηταὶ δ. κ. Παναγιώτης Μπρατσιώτης τῆς Εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Παλαιὰν Διαθήκην καὶ τῆς Ἐρμηνείας τῶν Ο', δ. κ. Ἀλέξανδρος Σβίδης τοῦ Συνταγματικοῦ Λιγαίου καὶ δ. κ. Γεώργιος Μαζαᾶς τῆς Παιδιατρικῆς Κλινικῆς, ἔκτακτος δὲ δ. κ. Θεόδωρος Βαρύποτιλος τῆς ἐπικουρικῆς ἔδρας τῆς Μαθηματικῆς Ἀναλύσεως. Εἰς τὸν σωφὸν συνάδελφον κ. Μ. Λιβαδᾶν ἀποχρήσαντα λόγῳ δρίσων ἡλικίας ἀνετέθη πάλιν δμοφώνῳ ἀποφάσιε τῆς Νομικῆς Σχολῆς ἡ περαιτέρω διδασκαλία τῆς Ηολιτικῆς Λιγονομίας.

Ἐόχριστον εἶνε δὲ παρετηρήθη κίνησις πρὸς ἀναγόρευσιν ὑφηγητῶν. Καὶ εἶνε μὲν ἀληθὸς δι. ὁ δργανισμὸς τοῦ Πανεπιστημίου ἐλάχιστα δικαιώματα καὶ πλεονεκτήματα παρέχει εἰς τὸν ὑφηγητάς, ὥσπερ πολλοὶ ἰκανοὶ ἐπιοτέρους νομίζουν δι. η προσπάθεια πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ τίτλου τοῦ ὑφηγητοῦ οὐδὲν προσπορᾷ εἰς αὐτοὺς ἐμπημονικὸν κέρδος, ἀλλ' δμος ἔχουν ἄδικον, διότι, ἢν μὴ τι ἄλλο, ἐμίζονται εἰς τὴν διδασκαλίαν καὶ προέργονται αὐτοὶ αὐτοῖ, ἀφ' οὗ διδάσκων δι. διδάσκεται, ἀνεξιχτήτως τοῦ δι. τοῦ νῦν καταβάλλονται ἐνέργειαι πρὸς τὸν πόνον τοῦ ὑφηγητοῦ.

Ὑφηγηταὶ διωρίσθησαν ἐν μὲν τῇ Νομικῇ Σχολῇ οἱ κ. κ. Παν. Ηέρδικος, τοῦ Ἐμπορικοῦ Λιγαίου, Θεμ. Τσάτος, τοῦ Λιοντηρικοῦ Λιγαίου, Ηαναγ. Δερτιλῆς, τῆς Δημοσίας

Οίκονομίας, καὶ Παν. Κανελλάποιος, τῆς Κοινωνιολογίας ἐν δὲ τῇ Ιατρικῇ Σχολῇ οἱ κ. κ. Νικ. Μιχαηλίδης, τῆς Υγιεινῆς καὶ Μιχαηλίδης, Άνδρ. Κατσαύτης, τῆς Φυσιολογίας, Ζαννῆς Καΐφης, τῆς Χειρουργικῆς Οὐρολογίας, καὶ Πέτρος Κόκκαλης, τῆς Χειρουργικῆς Κλινικῆς.

Καὶ ἐνῷ μετὰ χαρᾶς εἰδομενοῖς αὕτῳ πλήρουμένας σενάς ἔδρας. Διέρη ἔδραι ἐκενώθησαν, ἡ τῆς Υγιεινῆς καὶ Μιχαηλίδης διὰ τοῦ θανάτου τοῦ δημοσιογοῦ τῆς Υγιεινῆς παρ' ἡμῖν Κονσταντίνου Σάββα, καὶ ἡ τῆς ἑτέρας τῶν Λατινικῶν διὰ τοῦ θανάτου τοῦ διακεκριμένου Λατινιστοῦ Θεοφάνους Κακριδῆ. Τὴν ἀπόλειαν τῶν δύο τούτων διαπρεπῶν συναδέλφων κατέστησεν ἔτι μᾶλλον θλιβερὰν ὁ εἰς τὴν Ξένην θάνατος αὐτῶν, ὅποτε τὸ Πανεπιστήμιον δὲν ἤδυνθη νὰ ἀποδώσῃ εἰς αὐτοὺς ὅλις τὰς τιμάς, ὅπας ἐπέβαλλον καὶ τὰ πανεπιστημιακὰ ἔμιμα καὶ ἡ συναδέλφικὴ ἀγάπη καὶ ἡ μεγάλη πρὸς τὸ ἐπιτημονικὸν αὐτῶν ἔργον ἐκτίμησε. Καὶ διὰ μὲν τὸν νεκρὸν τοῦ ἀειμνήστος Σάββα θανόντος ἐν Φραγκούντῃ ἐλήφθη φροντίς νὰ ἀντιτροποπευθῇ προσηκόντως τὸ Πανεπιστήμιον ὑπὸ τῆς ἐκεῖ Έλληνικῆς Προξενικῆς ἀρχῆς, ἀλλὰ διὰ τῶν ἔτερον συναδέλφων, ἀρπαγέντα ὑπὸ τῶν κυμάτων τοῦ Ιονίου, μόνον τὴν ἔνφρασιν τῶν αἰσθημάτων ἡμῖν πρὸς τὴν οἰκογένειάν του ἤδυνθημεν νὰ ἐκδηλώσωμεν.

Αὖγον γενομένου περὶ τῶν καθηγητῶν νομίζω ὅτι δὲν πρέπει νὰ παρέλθω χωρὶς νὰ μνημονεύσω τὰ δίκαια αὐτῶν παράπονα σχετικῶς πρὸς τὸν μασθόν. Ἐνῷ δηλονότι κατὰ τὸ 1924 ἡδησήμη ὁ μασθός τῶν Ἀρεοπαγιῶν, πρὸς τοὺς διποίους ἔξισονται κατὰ βαθμὸν καὶ μισθὸν οἱ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου, ὁ μασθός τῶν τελευταίων ἔμεινεν ὁ

ίδιος. Μόλις μετά πάροδον τριῶν έτῶν ξέλαβον τὸν κανονικὸν μισθόν, ἀφ' οὗ κατηγήθησαν τὰ ὑπὸ τοῦ ἀμεμνήστου Τρικούπη σκοπιμότατα δρισθέντα δικαιώματα ἔξετάστρων καὶ τὸ ἐπίδομα τὸ ἀργαστηριακὸν οὕτως, ώστε ἡ αἰχνητικὴ ἀπτῆ ἀνηρέσθη. Ἐν τῷ μεταξὺ εἰς τὸν περισσοτέρους τὸν ὑπαλλήλων εἰχον δοῦλη φέτος ἐπίδομα τὰ 3/16 τοῦ μισθοῦ των, οὐχὶ δημοσίου καὶ εἰς τοὺς καθηγητάς. Κατὰ δὲ τὸ παρελθόν ἔτος ἑδόνη ἔτερον ἐπίδομα λόγῳ τῆς τιμῆς τῆς μεταλλικῆς δοσαχμῆς, ἔχηρεθησαν δὲ πάλιν τούτου οἱ καθηγηταί, διότι, φέτος ἐλέχθη τότε, οὗτοι ἔξοριοιούμενοι πρὸς τοὺς Ἀρεοπαγίτας θὰ λάβονται αἴξιαν διτιν καὶ οἱ τελευταῖοι οὗτοι. Ήρός τινος δημοσίου ἑδόνη ἐπίδομα εἰς τοὺς Ἀρεοπαγίτας, ἀλλ' οὐχὶ καὶ εἰς τοὺς καθηγητάς.

200

Οἱ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστήμου μετὰ λίτης παρατηροῦν τὴν εἰδικῶς δι' αὐτοὺς γενομένην ἐπανειλημμένως τουτέτην ἀδικίαν.

Οἱ δὲ λοιποὶ αὖσανόμενοι ἀριθμὸς τῶν φοιτητῶν, καὶ ἀφ' ἔτέρου ἡ μὴ ἐπαρκής μόρφωσις πολλῶν τῶν ἐκ τῶν ἐκπαιδευτηρίων τῆς μάστις ἐκπαιδεύσεως ἀπολυτομένων καὶ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον προσερχομένων μαθητῶν, ἢδη ἀπὸ μακροῦ ἐπέσυρε τὴν προσοχὴν τῶν Πανεπιστημιακῶν ἀρχῶν ἀπὸ δὲ τοῦ 1871, καὶ δὴ ἐντονώτερον ἀπὸ τοῦ 1881 καὶ μετέπειτα, ἐξειρράσθη ἡ γνώμη τοῦ δι' εἰσιτηρίων ἔξετάσεων ἐλέγχου τῶν γνώσεων, τὰς δποίας ἐκ τῶν σχολείων ἐκείνων ἀπεκόμισαν οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφοῦν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον. Ἔνεγκεν δημοσίων διαφόρων ἀντιδράσεων ἀφ' ἐνὸς καὶ τοῦ πνεύματος ἀφ' ἔτέρου διερ οὐδὲ τὰς Πανεπιστημιακὰς σπουδὰς ἐπεκρύτει, μέλοντος τούτας ἐλευθέρως καὶ προσιτάς δι' ὅλους τοὺς κατὰ τεκμήριον ἔχοντας ἀποκύήσῃ μὴν φορμότητα πρὸς τοῦτο, πιστοποιούμενην διὰ τοῦ γυμνασιου

ἀπολυτηρίου, μόλις πατά τὸ 1926 κατωφθόμην νὰ ἐφαρμο-
σθοῦν γενικῶς αἱ εἰσιτήριοι ἔξετάσεις εἰς πάσας τὰς σχολὰς
τοῦ Πανεπιστημίου, ἀφ' οὗ ἀπὸ τοῦ 1924 ἐφηρμόσθησαν
διὰ τῶν ἐφιεμένους νὰ λάβουν τὸ πτυχίον τοῦ Χημικοῦ.

Αἱ εἰσιτήριοι ἔξετάσεις κατέδειξαν διατυχῶς τὴν πλήρη¹
ἀνεπάρκειαν πολλῶν οὐχὶ μόνον εἰς τὰ φυσιογνωστικὰ μα-
θήματα, τὴν ιστορίαν καὶ τὸ λατινικά, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὴν
τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν. Αἱ ἀνορθογραφίαι αὐτῶν κατέπλησ-
σον, οἱ βαρβαρισμοὶ, οἱ σολοκισμοὶ, αἱ ὄχυρολεξίαι ἦσαν
ὑφρους εἰς τὴν διατύπωσιν τῶν ίδεων αὐτῶν προύκαλεπαν
πλέον τὸ αἰσθημα τῆς λύτης, ἵνα μή τι ἄλλο εἴπω, καὶ
εἰρέθην εἰς τὴν ἀνάγκην καὶ ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ ἡμε-
ρησίου τύπου νὰ ὑποδεῖξω τὸν ἐπεργάμενον κίνδυνον σχε-
τικῶς πρὸς τὴν μάρφωσιν τῆς νέας γενεᾶς, τῆς μετ' ὀλίγον
ἡγέτιδος τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Λαμβάνω δ' ἐνταῦθα τὴν εὐκατ-
οίαν νὰ εὐχαριστήσω τὸν ἡμερήσιον τύπον, δ' ὅποιος καὶ
εἰς τὸ ζήτειμα τοῦτο καὶ εἰς ἄλλα κατόπιν ἀνακινηθέντα
παρέσχε τὴν βιοήθειάν του εἰς τὸ Πανεπιστήμιον. Ἐκ τῶν
ὀλίγων δημοσιευθέντων ἀποσπασμάτων τῶν ἐκθέσεων τῶν
ὑποψηφίων συνεκινήθη ἡ κοινὴ γνώμη καὶ ἔζητήθη ἡ βελ-
τίωσις τῆς εἰς τὰ σχολεῖα τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως μορφώ-
σεως τῶν νέων. Ἐν μέσῳ τοῦ γενικοῦ τούτου αἰσθήματος
ἡγουόθησαν καὶ φωναὶ ἀντίθετοι, εἰδικῶς πρὸς τὴν ἀναρ-
θογραφίαν, ὑποστηρίζονται δὲ διτὶ αὐτῇ δὲν εἶνε καὶ τόσον
διεισαπάροιτος, ἀφ' οὗ καὶ ὁ μέγις Ναπολέων ἦτο ἀνορθο-
γράφος. Οἱ υποστηρίζαντες τὴν ίδεαν αὐτὴν ἐλησμόνησαν
διτὶ, ἀνεξαρτήτως τῶν ἄλλων λόγων, αἱ λέξεις εἶνε εἰκόνες
συγκεκριμέναι, τὰς δοτίας δὲν δικαιοῦνται ὁ τυχόν νὰ παρα-
μορφώνῃ ἀσυνειδήτως, καὶ διτὶ, ἀν ὁ Ναπολέων, ὁ ὑπέ-
ροχον ἔχων τὸ ὑφος καὶ τοῦ ὅποιου ἡ μητρικὴ γλῶσσα

ήτο ή ιταλική, έκαμπε μερικάς ἀνορθογραφίας εἰς τὴν γαλλικήν, πάντως δχι τόσας καὶ τουαύτας δσας οἱ ἀπόφοιτοι τῶν ἡμιετέρων γυμνασίων εἰς τὴν μητρικήν αὕτων γλώσσαν, δὲν ἔπειται ἐξ τούτου δτι διὰ νὰ γίνῃ τις μέγας πρόσει νὰ είνε ἀνορθογράφος.

Καθ' ἡμᾶς τὸ ἀγαπάωτον τῶν ἀποφοίτων τῶν γυμνασίων διφεύλεται τὸ μὲν εἰς τὴν κακῶς ἐφαρμοσθεῖσαν νέαν ἐκπαιδευτικὴν πολιτικήν, δεύτερον εἰς τὴν πλημμελῆ διδασκαλίαν κατὰ τοὺς πολεμικοὺς χορδούς καὶ τρίτον εἰς τὴν μεγάλην ἐπιείκειαν τῶν λειτουργῶν τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως, οἱ δποίοι χαριζόμενοι ἢ πιεζόμενοι διηγάδλυνον τὸ δνειρὸν παντὸς Ἑλληνόπατος, τὴν ἀπόκτησιν ἀπολυτηρίου. Λιότι δυστυχῶς πρέπει νὰ τονισθῇ δτι οἱ πολλοὶ δὲν φιλοδάζουν διὰ νὰ ἀποκτήσουν τὰς ἀπαιτουμένας γνώσεις διὰ τὴν μόρφωσιν αὐτῶν καὶ ἀνάπτυξιν ἵκανότητος πρὸς ἐπίδοσιν εἰς τὰς διαφόρους ἐπιστήμας καὶ τὰ διάφορα ἐπαγγέλματα, ἀλλὰ κυρίως διὰ νὰ ἀποκτήσουν τὸ ἀπολυτήριον, ἥτις χρητί, παρέχον φρισμένα προσόντα. Ἐκεὶ τείνουν δλαι αἱ προσπάθειαι τῶν νέων, ἀλλὰ δυστυχῶς πολλάκις καὶ τῶν γονέων.

Ἐντυχῶς δ ἀγάν τιμῶν αὐτὸς δὲν παρηλθεν ἀνευ ἀποτελέσματος. Καὶ τὸ Υπουργεῖον τῆς Παιδείας ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τῶν λειτουργῶν τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως, καὶ αὐτοὶ οὗτοι οἱ λειτουργοὶ ἐφάνησαν αὐστηρότεροι εἰς τὴν χορήγησιν ἀπολυτηρίου καὶ μάλιστα τόσον, ὅστε καὶ φοιναὶ διαμαρτυρίας εἰς πολλὸ μέρη τῆς Ἑλλάδος ἤκουονται, δτι πολλοὶ μαυηταὶ τῶν γυμνασίων ὑπερβούσθησαν τὸ ἔτος τοῦτο κατὰ τὰς ἀπολυτηρίους ἔξετάσεις. Εὐχόμενθα δπος ἡ τοιαύτη λεγομένη αὐστηρότης ἔξακολουθήσῃ, ἀλλὰ κυρίως δπος τεθοῦν καλλίτεραι βάσεις διὰ τὴν μόρφωσιν τῶν Ἑλληνοπατῶν εἰς τὰ πρώτα σχολεῖα, εἰς τὰ Αημοτικὰ δηλοντικά σχολεῖα.

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν εἰσιτηρίων ἔξετάσεων ἔχουν ὃς
ἔξῆς ἀπὸ τῆς πρώτης αὐτῶν ἐφαρμογῆς μέχρι τοῦ ἔτους
τούτου.

Κατὰ τὸ 1926-1927 ἐπὶ 1892 ἔξετασθέντων ἀπερρί-
φθησαν 224, κατὰ τὸ 1927-1928 ἐπὶ 2555 ἔξετασθέντων
ἀπερρίφθησαν 872, καὶ τὸ 1928-1929 ἐπὶ 2679 ἀπερρί-
φθησαν 881 καὶ τέλος τὸ 1929-1930 ἐπὶ 1936 ἔξετασθέν-
των ἀπερρίφθησαν 549. Ἡτοι κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος ἀπερ-
ρίφθησαν ἔνεκα τῆς ἐπιχρατήσεως εὐνοήτου ἐπιεικείας 13
τοῖς %, κατὰ τὸ δεύτερον 31 τοῖς %, κατὰ τὸ τρίτον πά-
λιν 31 τοῖς %, κατὰ δὲ τὸ τέταρτον, ἀν καὶ ἐβελτιώθη τὸ
ποιὸν τῶν ἀπολυνομένων τῶν Γυμνασίων, προσηλθόν δὲ ὁλι-
γότεροι, οἱ καλλίτεροι παρεσκευασμένοι, πάλιν ἀπερρίφθη-
σαν 29 τοῖς %.

Ἐξ τῶν ἀγωνέρων θέγγεται διὰ τῶν εἰσιτηρίων ἔξε-
τάσεων ἐπτεύχθη ἡ βελτίωσις τοῦ ποιοῦ τῶν εἰσαγορένων
φοιτητῶν καὶ ἡ ἐλάττωσις τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν. ὅστις ἐπὶ
πλέον ἥκατιώθη καταργηθέντων τῶν δῆθεν εὑρεγετικῶν νό-
μων, διὰ τῶν διοίων ἐπετρέπετο ἡ ἔγγραφὴ ως φοιτητῶν,
πολλῶν ἀπὸ μακροῦ διακοψάντων τὰς ἐν τῷ Γυμνασίῳ
σπουδάς των. Καὶ αὐτὸς εἶντει ὁ μόνος πρέπων τρόπος τοῦ
περισσοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν φοιτητῶν καὶ ἐτομένως τῶν
μελλόντων ἐπιστημόνων. Η σκέψις διτος δι' δρισμοῦ τοῦ
ἀριθμοῦ τῶν εἰσακτέων περιορισθῇ ἡ πληθωρικὴ παραγωγὴ
ἐπιστημόνων εἰνεὶ ἀντεπιστημονικῇ καὶ ἀνελεύθερος, οὐδαμοῦ
δὲ ἐπεζειρήθη ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ μέτρου τούτου πλὴν μόνον
εἰς τὴν Οὐγγαρίαν, ἀλλ' ἐκεῖ ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ τοῦ ἀπο-
κλεισμοῦ τῶν Σέβρων ἐκ τῶν Πανεπιστημίων. Ἀλλ' ἔξη-
γέρθησαν οἱ διανοούμενοι καὶ οἱ φιλελεύθεροι καὶ ἡ Οὐγ-
γαρικὴ Κυβέρνησις ἴνα γάσπιη νὰ καταργήσῃ τὸ μέτρον
τοῦτο.

Έξι τοῦ πατωτέρῳ πίνακος καταφαίνεται τὸ βάσιμον
τῆς γνώμης ἡμῖν:

1910 - 11	ἐνεγράφησαν	392	1920 - 21	ἐνεγράφησαν	1600
1911 - 12	"	801	1921 - 22	"	2220
1912 - 13	"	774	1922 - 23	"	2911
1913 - 14	"	814	1923 - 24	"	3898
1914 - 15	"	782	1924 - 25	"	4201
1915 - 16	"	1049	1925 - 26	"	4586
1916 - 17	"	1298	1926 - 27	"	2490
1917 - 18	"	2865	1927 - 28	"	1457
1918 - 19	"	1817	1928 - 29	"	1897
1919 - 20	"	1688	1929 - 30	"	1681

Ήτοι οἱ ἐγγραφέντες κατὰ τὸ 1929 - 1930 εἶνε μόλις
κατὰ 40 τοῖς % περιπούτεροι τῶν ἐγγραφέντων κατὰ τὸ
1910 - 1911, ἐνῷ δὲ πληθυσμὸς τῆς Ελλάδος ηὔξησεν ἐν
τῷ μεταξὺ κατὰ 300 τοῖς %.

Οἱ κατὰ τὸ ὑπὸ λογοδοσίαν ἔτος ἐγγραφέντες εἰς τὸ
Πανεπιστήμιον 1897 φοιτηταὶ κατανέμονται κατὰ Σχολᾶς
ὡς εἶται:

Εἰς τὴν Θεολογίην ἐνεγράφησαν 80 φοιτηταί, 2 φοιτήτριαι.

* * Φιλοσοφίην " 132 37 "

* * Νομικήν " 722 " 17 "

Εἰς τὸ Χημικὸν τμῆμα τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς ἐνεγράφησαν
31 φοιτηταί.

Εἰς τὸ Φυσικὸν τμῆμα τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς ἐνεγράφησαν
66 φοιτηταί, 6 φοιτήτριαι.

Εἰς τὸ Μαθηματικὸν τμῆμα τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς ἐνεγρά-
φησαν 126 φοιτηταί, 4 φοιτήτριαι.

Εἰς τὸ Φυρμακευτικὸν τμῆμα τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς ἐνεγρά-
φησαν 63 φοιτηταί, 16 φοιτήτριαι.

Εἰς τὴν Ιατρικήν ἐνεγράφησαν 403 φοιτηταί, 22 φοιτήτριαι.

Εἰς τὸ Όδοντικόν Σχολεῖον ἐνεγράφησαν 124 φοιτηταί, 43 φοι-
τήτριαι.

Ἐκ τῶν τελειοφοίτων προσέλθοντων εἰς πτυχιακάς τάσεις:

Ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ 92 φοιτηταί, ἐξ ὧν ἔπειταν 52.

Ἐν τῇ Φιλοσοφικῇ Σχολῇ 134 φοιτηταὶ καὶ 27 φοιτήτριαι, ἐξ ὧν ἔπειταν 70 φοιτηταὶ καὶ 17 φοιτήτριαι.

Ἐν τῇ Νομικῇ Σχολῇ 766 φοιτηταὶ καὶ 14 φοιτήτριαι, ἐξ ὧν ἔπειταν 519 φοιτηταὶ καὶ 14 φοιτήτριαι.

Ἐν τῇ Σχολῇ τῶν Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν ἐπιστημάνων διὰ τὸ Χημικόν πτυχίον 53 φοιτηταί, ἐξ ὧν ἔπειταν 37.

Διὰ τὸ Φυσικόν πτυχίον 60 φοιτηταί, ἐξ ὧν ἔπειταν 34.

Διὰ τὸ Μαθηματικόν πτυχίον 70 φοιτηταὶ καὶ 1 φοιτήτρια, ἐξ ὧν ἔπειταν 17 φοιτηταί.

Διὰ τὸ Φαρμακευτικόν πτυχίον 120 φοιτηταὶ καὶ 23 φοιτήτριαι, ἐξ ὧν ἔπειταν 64 φοιτηταὶ καὶ 13 φοιτήτριαι.

Ἐν τῇ Ιατρικῇ Σχολῇ 323 φοιτηταὶ καὶ 11 φοιτήτριαι, ἐξ ὧν ἔπειταν 239 φοιτηταὶ καὶ 9 φοιτήτριαι.

Καὶ τέλος ἐν τῷ Ὀδοντιατρικῷ Σχολείῳ 79 φοιτηταὶ καὶ 36 φοιτήτριαι, ἐξ ὧν ἔπειταν 59 φοιτηταὶ καὶ 36 φοιτήτριαι, ἀπορριφθέντων 20 φοιτητῶν.

Ἐπιγραφὴ οὐδὲν μετατίθεται Παιδαγωγικοῦ Ἐνδεικτικοῦ 41 ἐκ τῶν 62 προσελθόντων ἐκ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς καὶ 142 ἐκ τῶν 180 προσελθόντων ἐκ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς.

Ἀνηγορεύθησαν διδάσκοντες εἰς ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ, εἰς ἐν τῇ Φιλοσοφικῇ καὶ 5 ἐν τῇ Νομικῇ Σχολῇ.

Οἱ φοιτηταὶ γενιεῖσθαι καθ' ὃλον τὸ ἔτος ἐπέδειξαν κοσμότητα καὶ προθυμίαν εἰς τὰς σπουδὰς αὐτῶν. Μόνον

κατὰ τὸ τέλος τοῦ Πανεπιστημιακοῦ ἔτους οἱ φοιτηταὶ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς ἐνόμισαν ὅτι ἔπειτε νὸς ἀπόδοσον τῶν μαθημάτων αὐτῶν, προσέχαντες ἀπεργίαν διὰ νὰ ἀναγκάσουν τὴν Ηολίτειαν καὶ τὴν Σύγκλητον, διποὺς ἀνοδευθῆροι σμένα τῶν αἰτημάτων. Πόσον ἐλαφρῶς προσηνέζθησαν κατὰ τὴν περίστασιν αὐτὴν καταφαίνεται ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι τὰ περισσότερα τῶν αἰτημάτων αὐτῶν εἶχον ἥδη ἐκφρασθῆ ὡς γνῶμαι τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς καὶ δὲν ἀπήτελο εἴμη μόνον ἡ τυπικὴ ἔγχρωσις τῆς Συγκλήτου, ἥτις καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἀπεργίας, καὶ ἡ ώρα τοῦ Υπουργείου ἔγχρωσις καὶ νομοθετικὴ αὐτῶν ἐπικάθωσις δι' ὃσα τοῦλάχιστον ἔχογχον τοιαύτης. "Ωστε ἀδίκως ἐπὶ τίνας ἤμερας ἐστεφίθησαν τῶν μαθημάτων αὐτῶν οἱ φοιτηταὶ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς οἱ περισσότεροι τῶν ὅποιων παρεύρησαν νά' δίλγοντας ζωηρῶν καὶ τίνων κομμούντεσσοντων.

Κατὰ τῶν τελευταίων τούτων ἡγαγκάσθη ἡ Σύγκλητος νὰ λάβῃ αδοπτῷ μέτρα, ἵνα κατὰ τὸ δινατὸν περιωρίσῃ τὴν διάδοσιν τῶν κομμουνιστικῶν ἰδεῶν εἰς τὰς σχολὰς καρδίως ἐκείνας, ἐξ ὅντος πρόκειται νὰ ἐξέλθουν οἱ μέλλοντες διδάσκαλοι τῶν Ἑλληνοπατέρων. Λαύτη βεβαίως ἀνήκουντον εἶναι νεαροὶ Ἑλληνες φοιτηταὶ ν' ἀγωνίζωνται διὰ τὴν αὐτονόμησιν τῆς Μακεδονίας, ή διὰ τὴν ἀπεργίαν τῶν τροχιδρομικῶν, ή διὰ τὴν εὐημερίαν τῶν Σοβιέτων. Καὶ ἡ Σύγκλητος ἡγαγκάσθη τοὺς ἀμπράκτως ἐκδηλώσαντας τὰς τοιαύτας ἴδεας κομμουνιστας φοιτητὰς νὰ ἀποβάλῃ τινάς μὲν διὰ παντός, ἄλλους δὲ ἐπὶ τῇ ἀλτίδι τῆς ἀναπνήψεως ἐπὶ ἐν ἥδιο ἔτη.

Κατὰ τὸ ὑπὸ λογοδοσίαν ἔτος ἀπεστάλησαν ως ὑπότροφοι τῆς Γαλλίαν πρὸς ἐξαπολούθησιν τῶν οπουδῶν τῶν συμφόνως τῇ διορεᾶ Γρυπάρη δι πτυχιωνῦχος τῆς Χιλιείας

Αντ. Κώνσιας και ὁ πτυχιούχος τῆς Ιατρικῆς Νο. Κώνσιας, παρετάθη δὲ ἡ υποτροφία τοῦ διδάκτορος τῆς Φιλοσοφίας Γ. Μέγι μέχρι τέλους Αὐγούστου 1930. Εκ δὲ τοῦ αὐληφοδοτήματος Βόλτου παρετάθη ἡ υποτροφία τοῦ Θεοδ. Τσατσᾶ πτυχιούχου τῆς Χημείας μέχρι τέλους Αὐγούστου 1930, ἀπεπτάλησαν δὲ μετά διαγωνισμὸν υπότροφοι πρὸς σπουδὴν τῆς Χημείας ὁ Γ. Βάρβιογλης εἰς Γερμανίαν, πρὸς σπουδὴν τῆς Ηλεκτρομηχανικῆς ὁ Μ. Ἀναστασιάδης εἰς Γαλλίαν, πρὸς δὲ ἔξελέγησαν ὁ γλύπτης Φαληρέας και ὁ ζωγράφος Γεωργιάδης ὅποις τελειοποιήθοιν εἰς τὸν αὐλάδον τῶν ἐν Τεσερῷ ὁ μὲν πρῶτος ἐπὶ τετραετίαν, ὁ δὲ δεύτερος ἐπὶ διετίαν. Συνεχίζεται προσέτι ἡ υποτροφία τοῦ γεωπόνου Κ. Ηαταθέου ἐν Γαλλίᾳ. Ἡρξατο ἀπὸ 1^η Σεπτεμβρίου 1928 ἡ υποτροφία τοῦ διδάκτορος τῆς Ιατρικῆς Λ. Κωδούνη ἐπὶ διετίαν ἐν Γαλλίᾳ ἐκ τῆς αὐληφονομίας Λ. Μανδροζοφάτου. Συνεχίζεται ἡ υποτροφία τοῦ φοιτητοῦ τῆς Ιατρικῆς Χ. Μαλτέζου ἐν Βερολίνῳ ἐκ τῆς αὐληφονομίας Κοντολέοντος. Ἐχομηγήθη μηνιαία υποτροφία εἰς 15 διαιρόφους φοιτητὰς ἐν πάσαις ταῖς Σχολαῖς ἐκ δραχμῶν τριακοσίων μηνιαίοις. Τέλος ἀνενέωσαν τὰς ἔγγραφὰς τῶν διὰ τὸ ἔτος 1928-1929 ἀνευ καταβολῆς διδάκτορεν οἱ κάτιοθι 33 φοιτηταί, ἀφιστεύσαντες εἰς πάντα τὰ μαθήματα τῶν τριημετικῶν ἔξειάσεων τοῦ αριστογονούμενου ἔτους. Τὰ χρήματα διὰ τὰς δύο αὐτὰς περιπτώσεις ἐλάχιτησαν ἐκ τῆς αὐληφονομίας Βαρύναι:

Ἄχιλλες Α. Παπαδανασύπουλος	Θεολογίας
Αμητήτριος Θ. Μαροής	:
Ξενοφῶν Β. Αποκαντόπουλος	*
Τηλέμαχος Α. Κλάδης	Νομικῆς
Μάρκος Χ. Ρώσσης	*
Άντωνιος Γ. Κομοτής	*

Αργελος Ε. Αθανασιάδης	Νομαρχίς
Κρικαλή Γ. Αθανασιάδου	z
Παύλος Μ. Κορδοζηγανόπουλος	z
Βάγιας Ι. Βαΐτης	z
Κωνσταντίνος Β. Κολοκοτρώνης	z
Μιχαήλ Ι. Τούντας	z
Περόνημος Α. Πίντος	z
Αιδηνάσης Γ. Γκόλης	z
Ξενοφύην Χατζησωφάντος	z
Σλεζίδην Ι. Κατηφόρης	z
Τιμολέων Ι. Σταυρόπουλος	z
Νικόλαος Γ. Μπισιούλης	z
Γεώργιος Η. Μπακασάκης	z
Κωνσταντίνος Χ. Βαλαβιάνης	Πατριαρχής
Νικόλαος Φ. Όρφανος	z
Εμμανουήλ Ξ. Τζιφακολευμβράκης	z
Στινάκης Α. Μαργιάρης	z
Δημήτριος Μ. Μπάκαλος	z
Μαρία Α. Παπαγεωργιάδης	z
Πέτρος Τ. Πετρίδης	z
Ελένη Πατσούρη	z
Μαρία Α. Δαδιάτου	z
Παναγιώτης Γ. Γεωργιαδής	z
Νικόλαος Κ. Λεληγιάνης	z
Βασίλειος Κ. Λιμπέρης	z
Αικατερίνη Κροκιδά	z
Τισάνης Η. Κοντούλης	Οδοντιατρικής

© 2006

Ως πρὸς δὲ τὰ προηγουμένως προωηρυχθέντα διαγωνίσματα υπεβλήθησαν πραγματεῖαι διὰ τὸ Σγούτειον καὶ τὸ Ηεισύσπιον, ἀμφότεραι τῆς Νομικῆς Σχολῆς, καὶ διὰ τὸ Χαιρωνίδειον τῆς Θεολογικῆς, παραπεμφθεῖσαι πᾶσαι εἰς τὰς οἰκείας Σχολάς. Ανγγνώσθη δὲ ἡ κοίσις τῶν διὰ τὸ Μαρφογιάννειον διαγόνισμα υποβληθεισῶν ιατρικῶν πραγ-

ματειῶν ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Μέρμηρα, μηδενὸς βρα-
βευθέντος.

Ἡ Πανεπιστημιακὴ Λέσχη, ἐγκατεστημένη ἐπὶ τοῦ πα-
ρόντος εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὅδου Πειραιῶς οἰκίαν ἐκ τῆς κλη-
ρονομίας τοῦ ἀειμνήστου καθηγητοῦ Μιγγίνα, εἰργάσθη
ποικιλοτρόπως ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς Ἐφορείας ἐξ τῶν
καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου κ. κ. Ζέγγελη, προέδρου, Μπα-
λάνου καὶ Κούζη καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Βαλάση, καὶ
κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος ὑπὲρ τῶν φοιτητῶν διὰ συγγε-
τώσεων, διαλέξεων, ἐκδρομῶν, νυκτερινῶν σχολῶν ἔνενον
γλωσσῶν καὶ τὰ λοιπά, ὡς λεπτομερῶς ταῦτα ἀναγράφονται
εἰς τὰ ὑπὸ αὐτῆς ἐκδοθέντα περισταγμένα.

ΤΟ ΕΚΠΑ

Τὸ κεντρικὸν κτίριον, τὸ δποίον ἰδρύθη διὰ μαρῶν
ἀριθμὸν φοιτητῶν θεωρητικῶς διδασκομένων καὶ τὰ κατὰ
καιροὺς διὰ τὰς ἀμέσους ἀνάγκας, συμφώνως δὲ πρὸς τὰ
οἰκονομικὰ μέσα τοῦ Πανεπιστημίου, κτίζομενα ἢ ἐνοικια-
ζόμενα παραστήματα αὐτοῦ, ἀπὸ καιροῦ μακροῦ οὔτε διὰ
τὸν ὀλονὸν αδειανόμενον ἀριθμὸν τῶν φοιτητῶν ἐπήρχουν,
οὔτε ἀνταπεκρίνοντο εἰς τὰς προσόδους τῆς ἐπιστήμης. Ἐχοειά-
ζοντο νέα ἐργαστήρια, ἐχοειάζετο νέος χῶρος διὰ τὴν διδα-
σκαλίαν, διὰ τὰ φροντιστήρια, διὰ τὰς ἔξετάσεις, ἀκόμη καὶ
διὰ τὴν διοίκησιν.

Αἱ Πανεπιστημιακὰ ἀρχαὶ ἀπὸ δεσμοτερούμων ἡσχο-
λοῦντο συνεχῶς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ἢ λόσις τοῦ
δποίου διαφορᾶς προσέκοπτεν εἰς τὴν ἀνεπάρκειαν τῶν πό-
ρων τοῦ Πανεπιστημίου καὶ εἰς τὴν ἄργησιν τοῦ Κράτους
νὰ προσφέρῃ τὰ μέσα, ὡς ὄφειλε, διὰ τὴν αἰλήρωσιν τῶν

ἀναγκῶν τοῦ Πανεπιστημίου, ἀφ' οὗ μάλιστα ἐξ αὐτοῦ
έξεργονται δὴ μόνον οἱ λειτουργοὶ τοῦ Κρατικοῦ δραγαν-
τισμοῦ ἀπὸ τοῦ γραφέως μέχρι τοῦ Πρωθυπουργοῦ, ἀλλὰ καὶ
οἱ ἐπιστήμονες οἱ δποῖοι προστατεύονται τὴν ὑγείαν, τὴν πε-
ριουσίαν, τὴν τιμὴν πολλάκις τῶν Ελλήνων πολιτῶν καὶ
ἐν γένει κατευθύνονται τὸν πνευματικὸν καὶ ἐκπολιτιστικὸν
βίον τοῦ "Εθνους".

Απὸ σχετίσιμης δημοσίης, ως ἐκ τῆς πληθωρικῆς ἔγγρου φῆς
φροντιστῶν, — οὐδὲν κακὸν ἀμιγὲς καλοῦ —, τῆς μργανῆς προ-
σαρμογῆς τῶν διδάκτρων πρὸς τὸν τιμάριθμον καὶ τῆς καλ-
λιέρας διειστεήσεως τῆς οἰκονομικῆς πιπρεσίας τοῦ Πα-
νεπιστημίου, πρὸς δὲ καὶ τῶν οἰκονομιῶν αἱ δποῖαι ἐγέ-
νοντο καὶ τῶν οἰκονομικῶν μάτρων τὰ δστοιχεῖα φυσικῶν
ὑπὸ τῶν Συγκλήτων καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου ὑπὸ
τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Β. Λιγινήτου, ἐνδελεχῶς ἐργασθέντος
πρὸς τοῦτο, Ἱεράστε νὰ φαίνεται δινατή ἡ ὑπὸ τοῦ Πανε-
πιστημίου ἀφ' ἐνὸς μὲν μερικῷ τούλαχιστον λύσις τοῦ αρο-
βλήματος τῆς ἀνεπαρκείας τῶν κτιρίων, ἀφ' ἑτέρου δὲ δι'
ἀνοικοδομήσεως παλαιῶν κατεμάτων αὐτοῦ ἐπανέησις τῶν
πόρων τοῦ πρὸς βελτίωσιν τῶν μέσων τῆς διδασκαλίας. Καὶ
ἀφ' οὗ φριδομήθη ὁ τρίτος δροφός τοῦ Χημείου διὰ τὰ
Φαρμακευτικὸν Χημείον, δποτις προσωρινῶς, ἐλπίζει δὲ οὐχί
διὰ πολὺν χρόνον, στεγάζει καὶ τὸ Βουλγαρικὸν Μουσεῖον καὶ
ἐργαστήριον, ἐπειτα δ' ἥρξατο οἰκοδομούμενη καὶ ἡ Πανε-
πιστημιακὴ Λέσχη καὶ προεκηρύχθη μειοδοτική δημοπρασία
διὰ τὴν ἀνέγερσιν πολυωρόφου οίκους εἰς τὴν γονίαν Στα-
δίου-Παλαιογρυπούλου ὃπου ὑπῆρχε μισθὸν ἴδιοκτητος οίκος,
Ἴησις πλέον νὰ γίνεται σοβαρὴ σκέψις περὶ οἰκοδομήσεως
τῶν ιατρικῶν ἐργαστηρίων, τῶν δποίων ἡ ἀνάγκη ἵτο ἡ
μᾶλλον ἐπείγουσα, ἡ μᾶλλον ἐπιταχυσέ.

Τὸ Πανεπιστήμιον ἀπ' ἀρχῆς είχεν ἐνα μηχανικὸν ἡ

άρχιτεκτονα, διστις ἐπέβλεπε τὸ Κεντρικὸν κτίριον καὶ τὰς ἐκ κληρονομιῶν προσπτωμένας οἰκοδομάς, συνέτασσε δὲ καὶ τὰ σχέδια τῶν ἐνάστοτε οἰκοδομουμένων μιχρωτισίων. Πρὸς τὴν νέαν ὅμοιος οἰκοδομικὴν πολιτικὴν τοῦ Ηανεπιστημόνος ὁ εἰς οὗτος ἀρχιτέκτονος δὲν ἐπήρχει, οὔτε τὸ δι' αὐτὸν διατεθειμένον δωμάτιον ἐν τῷ πεντρικῷ κτιρίῳ ἡτο ἐπαρχές. Λιὰ τοῦτο ἀπ' ἀρχῆς τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐφρόντισα διὰ τοῦ ἀρχιτέκτονος τοῦ Ηανεπιστημόνος κ. Βοζάνη περὶ ἐπεκτάσεως, διαρρυθμίσεως καὶ πλήρους διοργανώσεως τοῦ ἀρχιτεκτονικοῦ Γραφείου ἐκ τεσσάρων χώρων ἐν τῷ θεογείῳ τοῦ Κεντρικοῦ Κτιρίου, πρὸς δὲ καὶ τῆς ὑδρύσεως ἀρχιτεκτονικοῦ ἀρχείου.

Ἐνθὺς δὲ ὡς ἡ Σύγκλητος τῇ προτάσει μου ἐνέχοινε τὴν ἀνέγερσιν τῶν ιατρικῶν ἐργαστημάτων καὶ ἐψήφιος τὸ πρῶτον δι' αὐτὰ κονδύλιον ἐκ 1.1 ἑκατομμυρίων, παρεκάλεσα τὸν Πρύτανιν τοῦ Πολυτεχνείου κ. Λαμπαδάριον, διοικητής μοι ὑποδεῖξῃ κατάλληλον ἀρχιτέκτονα διὰ τὴν ἐκπόνησιν τῶν σχεδίων τῶν ιατρικῶν ἐργαστημάτων. Ως τοιοῦτον ὑπέδειξε τὸν καθηγητὴν τοῦ Πολυτεχνείου, διακεκριμένον ἀρχιτέκτονα κ. Κριεζῆν, διστις λίαν προθύμως ἀπεδέχθη τὴν πρόσκλησιν, ὑπέδειξε δὲ ταυτοχρόνως τὴν ἀνάγκην τῆς προσλήψεως δύο ἵτη βιοτιθῶν ἀρχιτεκτόνων. Τοιουτοφόπτως συνεπέλθοι τὸ προσωπικὸν τοῦ ἀρχιτεκτονικοῦ γραφείου, εἰς τὸ δποῖον προσετέθη, πάλιν ὑποδεῖξαι τοῦ κ. Λαμπαδαρίου, εἰς τὸν δποῖον καὶ τώρα ἐκφράζω τὰς εὐχαριστίας μου, ὡς εἰδικὸς διὰ τὰς ἥλεκτρικὰς καὶ ὑδραυλικὰς ἐγκαταστάσεις καὶ τὴν κεντρικὴν θέρμανσιν ὁ καθηγητὴς τοῦ Πολυτεχνείου κ. Βέρροιος.

Διὰ τὴν ἐκπόνησιν τῶν σχεδίων τῶν ιατρικῶν ἐργαστημάτων ἀπῆτετο φυσικά καὶ ἡ συνεργασία τῶν εἰδικῶν καθηγητῶν, ἐξείνων δηλαδὴ οἱ δποῖοι όλα ἐγκατέσταντο ἐν

αντοῖς, θὰ διηρύθμνον αὐτά, θὰ εἰσγάγοντο ἐν αὐτοῖς. Η τοιαύτη συνεργασία ἀγέντο μεσολαβοῦντος τῆς παρασκήσεως μου τοῦ κ. Λογοθετοπούλου κασμήτορος τότε τῆς ιατρικῆς Σχολῆς, ἔχοντος δὲ εὐτυχῶς καὶ κτισμακήν ίδιοφυΐαν, καὶ εἰς τὸν διπότον εἴτε ἀνέλλεσα τὴν ἐποπτείαν γενικῶς τοῦ ἀρχιτεκτονικοῦ Γραφείου. Εἰς τὸν κ. Λογοθετόπουλον ἐκφράζω τὰς θεορίας μου εὐχαριστίας διὰ τὴν συνδρομήν του. Καὶ οὕτω διὰ τῆς συνεργασίας πάντων τῶν μνημονευθέντων ἐπετεύχθη μετὰ ἑννέα μηνῶν συνεχῆ καὶ ἐντατικήν ἐργασίαν ἥ παιάρτισε τῶν σχεδίων τεσσάρων κτισμάτων, τῶν διποίων τὸ μὲν ἐν θάλασσαν βαθύτερον τὸ ἐργαστήριον τῆς Ύγιεινῆς καὶ Μικροβιολογίας, τὸ ἔτερον τὸ Ἀνατομεῖον, τὸ ἐργαστήριον τῆς Ιατρολογίας καὶ Τεμβρουλογίας καὶ τὸ ἐργαστήριον τῆς Εγχειριτικῆς, τὸ τρίτον τὸ Παθολογικὸν Ἀνατομεῖον καὶ τὸ ἐργαστήριον τῆς Παθολογικῆς φυσιολογίας καὶ τὸ τελευταῖον τὸ Φυσιολογεῖον καὶ τὸ Φαιρμακολογικὸν ἐργαστήριον. "Οὐα δηλαδὴ τὰ ἐργαστήρια τῆς ιατρικῆς, διπότον

Τῆν 27^η Απριλίου π.ξ. παρουσίᾳ τοῦ κ. Ηροέδου τῆς Κυβερνήσεως, τῶν κ. κ. ὑπουργῶν τῆς Παιδείας καὶ Εσωτερικῶν, τοῦ ὑφυπουργοῦ τῆς Ύγιεινῆς καὶ τῶν Ἀρχῶν τῆς πόλεως εὐλογοῦντος δὲ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιμανδρίτου Αθηνῶν, οἵτε πάντα τὸν θεμέλιον λίθον ἐν τῷ χώρῳ τῷ προωρισμένῳ διὰ τὸ ἐργαστήριον τῆς Ύγιεινῆς, εἰς τὸ παρὰ τὸν ἄγιον Θωμᾶν ίδιόκτητον γήπεδον τοῦ Πανεπιστημίου, ἀγορασθὲν διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν πρὸ εἴκοσι πέντε ὅλων ἐτῶν ἐπὶ Ηρυτανείας Σπ. Λάμπρου.

Κατὰ τὴν πανηγυρισμὸν οὐτὴν ἔορτὴν ἔξῆρα τὸ γεγονός, ἀτήντησε δ' δὲ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Γόντικας καὶ δὲ κασμήτωρ τῆς ιατρικῆς Σχολῆς κ. Λογοθετόπουλος, εἰς δὲ τὸ ἐπαγόρευθεν πλούσιον κυλικεῖον ἡγεήθησαν πάντες

τὴν ταχείαν περιήνωσιν τῶν ἔργων. Εἰπέω δὲ ὅτι Θεοῦ θέλοντος καὶ τῆς Κυβερνήσεως ἐπικουρώσης, ταχέως ήτις ουρανήρωσθη τὸ δέκανον Πανεπιστήμου.

Ἔτοι τοῦτο τὸ κυριότερον τῶν ἐξελεύθερντον ἔργων κατὰ τὸ παρελθόν ἦτος, διὰ τοῦ ὑποίου εἴθεσα δριστικῶς ἀλέον τὰς βάσεις τοῦ νέου Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τὸ μόνον. Κατ' αὐτὸν ἐγένοντο καὶ αἱ ἔξης ἐργασίαι:

“Ηρξατο καὶ ἀπεπρατώθη ἡ οἰκοδομὴ Σταδίου· Ηπειρωτικούλων, τῆς δποίας τὰ διαμερίσματα ὅλα ἐνοικάσθησαν ἀμέσως διὰ πλειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ.

Ἐξηρκολούθησαν αἱ οἰκοδομικαὶ ἐργασίαι τῆς Πανεπιστημιακῆς Λέσχης, τῆς διοίκησις τὰ ισόγεια καταστήματα ἐνοικάσθησαν ὅλα, πλὴν ἑνίς, κατόπιν πλειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ. Ταπεζόνιος ἥρχισαν ἐν αὐτῇ καὶ ἐν μέρει ἀπεργατώθησαν αἱ ἡλεκτρικαὶ καὶ αἱ ιδραυλικαὶ ἐργατικοτάσσαις, ώς καὶ ἡ ἐργατάστικη κεντρικῆς θερμάνσεως.

Ἀπεργατώθη καὶ παρελίφθη τὸ νέον ἀμφιθέατρον τοῦ Νοποκομείου τῶν Ηαΐδων.

Λιεραυθμίοθη καὶ ἀνεκανίσθη ὁ ὑπὸ τοῦ Φαρμακευτικοῦ Χημείου κενιωθεὶς χθρός διὰ τὰς ἀσκήσεις τῶν ἐργαζομένων ἐν τῷ Ἀνατομείῳ.

Ἡρξαντο αἱ ἐργασίαι κατασκευῆς ἀνεκνυστῆρος ἐν τῷ Χημείῳ, τοῦ δποίου ἀνεκανίσθησαν ἐν μέρει καὶ αἱ ἐγκαταστάσεις ἡλεκτροφωτισμοῦ.

Κατεσκευάσθη ὑπόστρυμα ἐξ σκιδοκονιάματος ἐπὶ τῆς πρὸ τοῦ Πανεπιστημίου πλατείας τοῦ κάπου καὶ ἐπεστρώθη δι᾽ ἀστράλτου.

Λιεσκενάσθη καὶ ἀνεκανίσθη ὁ κῆπος τοῦ Πανεπιστημίου, ἐκφονικωθεὶς κατὰ τὸ πλεῖστον καὶ πλούσιεσθεὶς δι᾽ ἐσπεριδοειδῶν δένδρων καὶ πολλῶν ἄλλων ἀνθοφόρων

φυτῶν. Ταυτοχρόνως δ' ἐλήφθη φροντίς διὰ τὸ πότισμα αὐτοῦ καὶ πρὸς τοῦτο μεταφέρεται τὸ ἐν τῷ ὑπογείῳ τῆς Πανεπιστημιακῆς Λέσχης ἀναβλήζον ὄδοις εἰς τὸ Κεντρικὸν κτίσιον, τὸ ὄδοις δὲ τοῦτο θὰ ἔμαρκῇ καὶ διὰ τὰς λοιπὰς ἀνάγκας τοῦ Κεντρικοῦ κτισίου, ώς καὶ διὰ τὰς δύο ἐν τῷ πρὸς αὐτοῦ πλατείᾳ πλάνων. Οὕτω καὶ διὰ τοῦ περικαλλήλου Πανεπιστημίου χρῖσθαι πατέστη ἀντάξιος πρὸς αὐτό.

'Αντικατεστάθη δὲ ὁ γατοειδῆς λέων, δὲ ἐπὶ τῆς δεξιᾶς τοῦ κήπου τοῦ Πανεπιστημίου σιγῆλης πρὸς ταῦτα τῶν περιόδων φοιτητῶν δι' ὄδοιας, ἔργου τοῦ καλλιτέχνου κ. Σάρχου.

'Απεριστόθη ἡ μεταφοραὶ τοῦ τρόπου τοῦ φωτισμοῦ τῶν δέος αὐλῶν τοῦ Πανεπιστημίου, ἡ ὄποια καὶ ἔχετελέσθη τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ νέου ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους.

Αὐτὴ τὴν περιπτέρῳ οὐκοδομικὴν ἔργασίαν ἐφηφίσθη πίστωσις 1,455,000 δι' ἀγορὰν γητέδου διὰ τὸ 'Οδοντιατρικὸν Σχολεῖον, συνεστήθη δὲ ἐπιρροτὴ πρὸς μελέτην τῆς ἀνεγέρσεως κτισίου διὰ τὴν Νομικὴν καὶ Φιλοσοφικὴν Σχολὴν εἰς τὸ τετράγωνον 'Ακαδημείας - Σίνα - Σόλωνος - Μασσαλίας.

Περαιτέρω ἐγένετο δεκτὴ ἡ πρότασις τοῦ 'Αντικαρκινικοῦ Συνδρομοῦ, ἵνα ἐν τῷ 'Αρεταίωφ ἐγκατασταθῇ 'Αντικαρκινικὸν ὄδοιμα ὡς παράρτημα τοῦ Πανεπιστημίου.

Τέλος τὸ Πανεπιστήμιον ἀπέκτησε διὰ τὴν Φιλοσοφικὴν Σχολὴν ὄδοιμα ἀναλόγου φύσεως πρὸς τὰ ἱατρικὰ ἔργαστήματα. Κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸν δηλονότι ἐπετείχθη χάρις εἰς τὰς πολυτείες καὶ ἀόκνους ἐνεργείας τοῦ καθηγητοῦ τῆς Ηαιδαριγικῆς κ. Εξαρχοπούλου ἡ ὄδυσσις Σχολείου Ηειδαριατικῆς Ηαιδαριγικῆς. Τὰς προσπαθείας τοῦ καθηγητοῦ τῆς Ηαιδαριγικῆς ὑποστηριζομένιας καὶ ὑπὸ τῆς οἰκείας Σχολῆς ἐφορύντιας νὰ ἐνισχύσῃ ἐντόνως ἡ Ηειδαριγικά προβάσιση εἰς ἐπανειλημένας οχειακὰς ἐνεργείας πρὸ-

τῷ τόπε ὑπουργῷ κ. Γόντικᾳ. Τὸ σχολεῖον τοῦτο σχοτὸν
ἔχει ἀφ' ἐνδὲ μὲν τὴν θεωρητικὴν καὶ πρακτικὴν ἔξιμονησιν
τῶν μελλόντων καθηγητῶν τῆς Μέσης ἐκπαιδεύσεως, ἀφ'
ἔτερου δὲ τὴν ἐπιστημονικὴν ἔρευναν ἐπὶ μαθητῶν πρὸς
θεραπείαν τῆς Παιδαγωγικῆς Ἐπιστήμης. Τὸ Παιδαγω-
γικὸν Σχολεῖον ἀποτελεῖται ἐξ ἐνδὲ μονοταξίου δημοτικοῦ
σχολείου, ἐνδὲ ἔξαταξίου δημοτικοῦ σχολείου καὶ ἐνδὲ ἔξα-
ταξίου γυμνασίου, ἐγκατεστάθη δὲ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ὁδῶν
Σχουφρὸν καὶ Λαυριβύττον γεώποντον μέγαρον. Τὸ Πανεπι-
στήμιον ὀλίγας χιλιάδας ίλια διπλανῷ διῳ συμπλήρωσιν καὶ
περαιτέρῳ πλούτισμὸν τούτου, αἱ δὲ διατάξεις περὶ τὸ
ἐκπαιδευτικόν, θὰ καταβάλλονται ὡρὸς τοῦ Αιγαίου.

Αὐτοτερῷ τῷ εἰσισχομένῳ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ὑπάρ-
χει ὑπόβαθρον, τὸ ὅποιον ἀλλὰ μακροῦ ἀναμένει τὸν ἀν-
δριάντα τοῦ Καποδιστρίου, τοῦ τόσον ἐργασθέντος ὑπὲρ τοῦ
Ἐθνους καὶ ὕδαιτέρῳ τῆς παιδείας. Αἱ τὴν ἔδυσιν αὗτοῦ
καὶ ἀλλοτε ἐγένοντο ἐνέργειαι διὰ τῆς συστάσεως ἐπιτροπῆς
πρὸς συλλογὴν ἐργάνων ἐπὶ πρυτανείας Ἀγγελοπόλεων, ή
ὅποια ὅμως ἥτονται μετὰ βραχὺ. Νῦν συνεστάθη νέα ἐπι-
τροπὴ ἐξ ἑμοῦ καὶ τῶν κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸς ποσμητόφων
τῶν πέντε Σχολῶν, ἐλπίζουμεν δὲ ὅτι κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸς
τοῦ ἐορτασμοῦ τῆς Ἐκαπονταετηρίδος τοῦ Ἑλληνικοῦ Κρά-
τους θὰ ἀποκαλυφθῇ καὶ ὁ ἀνδριὰς τοῦ πρώτου Κυβερνή-
του αὐτοῦ.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἐορτασμοῦ τῆς Ἐκαπονταετηρίδος
ἀπεφασίσθη καὶ ἡ ἔκδοσις τῆς Ιστορίας τοῦ Πανεπιστήμου,
ἀνετέθη δὲ εἰς τὸν καθηγητὴν τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς κ.
Ἀδαμαντίου ἡ συγγραφὴ αὐτοῦ.

Καὶ Ἀὔγουστον τοῦ παρελθόντος ἔτους ἔλυθη τέλος

καὶ τὸ πολυπλόκοδύλητον ζῆτημα τῆς στεγάσεως τῆς 1^η Χειρουργικῆς Κλινικῆς, τοῦ Λήμου παραδόντος τὸν χώρον, τὸν δποῖον διὰ πρωτοχάλκου ὡς ἀντιτρόπους μετὰ τῶν καθηγητῶν κ. κ. Λούδου καὶ Παπαμιχαὴλ εἶχον παραλάβησαν' Αὔγουστον τοῦ 1927, εἰς τὸν Αιακούντην καὶ καθηγητὴν τῆς 1^η Χειρουργικῆς Κλινικῆς.

Τῇ παρακλήσει μου δ. κ. Τσιριμόκος, διευθυντής τῆς Εθνικῆς Βιβλιοθήκης, ἐν τῇ δποίᾳ περιλαμβάνεται ἡ Πανεπιστημιακὴ Βιβλιοθήκη, λειτουργεῖ δὲ καὶ τὸ Φοιτητικὸν ἀναγνωστήριον, ὑπέβαλε δύο ὑπομνήματα περὶ ἀναδιοργανώσεως τούτων, ἐπὶ τῶν δποίων αἱ Σχολαὶ θὰ εἴπουν τὴν γνώμην των. Τὰ ὑπομνήματα ταῦτα γραφομηχανηθέντα διενεργήθησαν εἰς τοὺς κ. κ. Συγκλητικούς ἀπεστάλησαν δὲ καὶ εἰς τὰς Σχολάς.

Ἐνεκεν ἔλλειφενς χρόνου, ἀλλὰ κυριότερος διότι θὰ βραδύνῃ ἀκόμη ἡ ἀποπεράτωσις τοῦ χώρου ἐν τῇ κτιζομένῃ Πανεπιστημιακῇ Λέσχῃ, ἐν τῇ δποίᾳ θὰ ἐγκατασταθῇ τὸ φοιτητικὸν ἀναγνωστήριον, ἀνεβλήσῃ ἡ λῆψις ἀποφάσεων ἐπὶ τῶν ζητημάτων αὐτῶν, ἵνα ἐμπεριστατωμένοις μελετηθῇ καὶ δοθῇ ἡ ἐμπρόσιουσα λύσις εἰς τὰ δύο αὐτὰ ζητήματα, τὰ δποῖα τόσον ἐνδιαφέροντα καὶ τὰς φοιτητάς, ἀλλὰ καὶ τοὺς καθηγητὰς καὶ γενικῶς τοὺς διανοούμενους παρ' ἡμῖν.

Οἱ ἀπολογισμὸις τῆς μὲν ἑπτὸς δρους περιουσίας τοῦ Πανεπιστημίου, ἥτοι τῆς ἐξ δωρεῶν, σληφονομιῶν καὶ κληροδοτημάτων ἐπὶ ωρισμένῳ σκοπῷ δοθέντων, ἀνέδωσαν:

Ἐσοδα	Λοχ.	1999386,45
Ἐξοδα		1091883,50
Απολύτας εἰς περίσσευμα ἐκ Λοχ.		907502,95

Αια τὴν ἐκείνησιν τῶν προσώπων αὐτῆς μελετᾶται ή διαρρύθμισις ή μνοικοδόμησις τῶν ὀκτωήτων αὐτῆς.

Ο δὲ τῆς ίδιας περιουσίας ὑπέδωκεν:

"Εσοδα	Λογ. 36723203.60
"Εξοδα	» 32461677.45
"Απολήξεις εἰς λογιστικὸν περίσσευμα ἐκ Δοχ. 4261526.15	

Άλλὰ τὸ πραγματικὸν περίσσευμα ἀνέρχεται εἰς δοχ. 15066148.25, διότι ἐκ τῶν ἔσόδων τοῦ ἔτους αὐτοῦ διετέθησαν:

Διὰ τὴν συνέχισιν τῆς ἀνεγέρσεως ἀμφικάτου ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ Νοσοκομείου τῶν Παιδῶν . . .

Λογομαχίας Λόγοις Λογ. 346235.60

Διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν ἔργαστηρῶν τῆς

Ιατρικῆς Σχολῆς 1254036.10

Διὰ τὴν συνέχισιν τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ

μεγάρου τῆς Πανεπιστ. Λέσχης » 4458950.15

Διὰ τὸν 4^{ον} δροφόν τοῦ Χημείου » 217533.70

Διὰ τὴν συνέχισιν τῆς ἀνεγέρσεως οἰ-

ζοδομῆς Σταδίου-Παλαιογη-

πούλου 1920451.55

Διὰ τὴν ἀγορὰν 500 μετοχῶν Έκδοτικῆς

Γητοι Λογ. 2607415.10

Γητοι Λογ. 10804622.10

"Οπερ προστιθέμενον εἰς τὸ ἄνω λογιστικὸν περίσσευμα ἐκ 4261526.15 δοχ. δίδει τὸ ἀνωτέρῳ σημειωθὲν πραγματικὸν περίσσευμα.

Αι τῆς ίδιας περιουσίας τοῦ Πανεπιστημίου ἀποδόσεις θὰ αὖξηθοῦν ἔτι μᾶλλον προσεχῶς δι' ἀνοικοδομήσεως παλαιῶν τινων ἀκινήτων αὐτοῦ, καὶ διὰ τῆς ἐκποίησεως τῶν μὴ ἀποτικῶν, μὴ προσιδοφόρων κτημάτων τοῦ Πανεπιστημίου.

Σχετικῶς πρὸς τὴν περιουσίαν τοῦ Πανεπιστημίου ἀναφέρω ὅτι, ἐνῷ ἡ σύμβασις μετὰ τοῦ ἀναλαβόντος τὴν χρηματοδότησιν τοῦ οἰκοπέδου ἐπὶ τῆς γωνίας τῶν ὁδῶν Πανεπιστημίου-Σανταρόζα ἐλήγε τὴν 31^η Αὐγούστου 1930, παρετάθη ἕτοῦ τοῦ ἐνοικιστασίου πιραδόξως ἡ ἐκμετάλλευσις αὐτοῦ ἐπὶ πανταετίαν ἔτι. Ως ἐγγώσην τοῦτο, ἀπεδοξιάσθη ἐκρ' ὅλων τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν, ὑπερβλήθη δὲ ὑπὸ τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως νομοσχέδιον ἀναιροῦν τὴν τοιαύτην παράτασιν. Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ἐψηφίσθη ἐπὶ τῆς παρούσης Κυβερνήσεως, ἀλλ' ὁ ψηφισμένος νόμος ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως ἀνευ τῆς ἑπογραφῆς τοῦ Υπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ὃ δποῖος εἶχε συνυπογράψῃ μετὰ τοῦ Υπουργοῦ τῆς Ηαιδείας τὸ νομοσχέδιον. Εἶμαι βέβαιος ὅτι ἡ παράλειψις αὐτῆς θὰ διορθωθῇ διὰ κανονικῆς ἀναδημοσιεύσεως τοῦ νόμου συμφώνως πρὸς τὸ δίκαιον καὶ τὸ Σύνταγμα.

Λωρεαὶ κατὰ τὸ ὑπὸ λογοδοσίαν ἔτος ἐγένοντο δίλγατισσας διότι ἀνακριβεῖς δηλώσεις παρίσταντον τὸ Πανεπιστήμιον ὡς ὑπέροπλουτον. Αἱ δωρεαὶ αἵτινες αἱ ἔξης:

‘Ο ἀποθανὼν ἐπίτιμος καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου διακεκριμένος νομοδιδάσκαλος Ἰωάννης Ενταξίας κατέλιπε τὴν θεολογικὴν αὐτοῦ βιβλιοθήκην εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολήν.

‘Ο κ. Γ. Μαυρολέων ἐδώρησε μέσῳ τοῦ κ. Βολονάζη

20 λέρας δι' ἀγορῶν προβολικῶν εἰκόνων ιστορίας μέσουν καὶ νεωτέρων γρόνων.

Ο καθηγητής κ. Λογοθετόπουλος ἐδώρησε διάφορα χειρουργικὰ εἰδη εἰς τὸ περίπτερον τοῦ Ἀρεταϊκού καὶ ἐπέφερεν οἰκοδομικὰς προσθήκας εἰς αὐτό.

Τέλος δὲ ἀμίμηστος καθηγητής Σάββας, συνεχίζων τὰς δωρεὰς τῶν μεγάλων εὐεργετῶν τοῦ Πανεπιστημίου καθηγητῶν αὐτοῦ, ἐγκατέστησε γενικὸν αὐτοῦ κληρονόμον τὸ Πανεπιστήμιον. Η ἐκπαθάρισις τῆς κληρονομίας αὐτοῦ δὲν ἐγένετο ἔτι.

Καθ' ἕκαστον ἔτος προσκαλεῖται τὸ ἡμέτερον Πανεπιστήμιον ἵνα ἀντιπροσωπεύῃ εἰς διάφορα συνέδρια. Αυστυχῶς ἄλλοτε δι' ἐλλειψίν ἐπαρκῶν αόρον, τελευταίως δὲ διότι τὰ μιάρχοντα χρίματα προωφεῖσαντο δι' ἀμέσους ἀνάγκας τοῦ Πανεπιστημίου, τοῦτο δὲν ἥδυνήθη δπιος ἥθελε νὰ παραστῇ δι' ἀντιπροσώπων του καθηγητῶν εἰς αὐτά.

Ἀντιπροσωπεύθη δμως ὑπὸ ἡμετέρων καθηγητῶν εἰς διαφορετικούς εἰς μίαν δὲ μόνην ἐξ αὐτῶν δι' ἐπιβαρύνσεως τοῦ Πανεπιστημιακοῦ ταμείου.

Εἰς τὸ ἐν Λούντ τῆς Σουηδίας Λιεθνές Συνέδριον Θρησκειολογίας παρέστη δὲ καθηγητής κ. Ν. Λούβιαρης.

Εἰς τὸ ἐν Βοστώνῃ Φυσιολογικὸν Συνέδριον δὲ καθηγητής κ. Τισακείμογλου.

Εἰς τὸ ἐν "Αμστερνταμ" Λιεθνές Οφθαλμολογικὸν Συνέδριον δὲ ἔκτακτος καθηγητής κ. Γ. Κοσμητάτος.

Εἰς τὸ ἐν Βαρσοβίᾳ Λιεθνές Συνέδριον τῆς Χειρουργικῆς δὲ καθηγητής κ. Σ. Κοντολέων.

Εἰς τὸ ἐν Καΐρῳ Συνέδριον Ἰατρικῆς καὶ Υγεινῆς τῶν τροπικῶν δὲ καθηγητής κ. Ἀραβαντινός.

Ἀντιπροσώπους δὲ ὥρισε τὸ Πανεπιστήμιον εἰς τὸ ἐν

Αθηναίς αυτελήσθων 27^{ον} Παγκόσμιου Συνέδριον τῆς Εἰρήνης τοὺς καθηγητὰς κ. κ. Θρ. Πεπιμεζᾶν, Θ. Λαγγελόπουλον, Σεφεριάδην, Σβῶλον καὶ Μαριδάκην.

Εἰς διάφορα ἔργα τάξοντα ἐπιστημονικὰ Σωματεῖα καὶ Πανεπιστήμια ἀπέστειλε συγχαρητήρια γράμματα, ἀντεργοστοπεύθη δὲ εἰς τὰς ἔργα τὰς Ἑκπαιδευτηρίδος τοῦ ἀρχαιολογικοῦ καθηδρύματος τοῦ Γερμανικοῦ Κολαγού σὲ Βερολίνῳ διὰ τοῦ κ. Γ. Οίζονόμου καὶ εἰς τὰς ἔργιας τῆς Ἑκπαιδευτηρίδος τῆς ἐν Παρισίοις École Centrale des Arts et Manufactures διὰ τοῦ καθηγητοῦ κ. Δ. Αλγινήτου, τέλος δὲ διὰ τοῦ ἐπιτέλους διδάκτορος τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου ἡμῶν κ. Ιωάννη Γεωργίδην εἰς τὰς ἔργα τῆς πεντηκονταετηρίδος τῆς ἐν Αγριδίᾳ Ἐπαγγείας πρὸς προαγωγὴν τῶν Ἑλληνικῶν σπουδῶν.

Εἰς τοὺς ἐπὶ τοῦ αἰώντοῦ Ἀμερικανικοῦ Πανεπιστημίου ἐπιβαίνοντας καθηγητὰς καὶ φοιτητὰς ἐγένετο δεξιώσις ἐν τῇ αἰθουσῇ τῶν τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου.

Κατὰ τὰς Πανεπιστημιακὰς ἔργα τῶν τριῶν Τεραρχῶν καὶ τῆς 25 Μαρτίου διηλαγουν καταλλήλως οἱ καθηγητοὶ κ. κ. Γ. Σωτηρίου καὶ Άδ. Αδαμαντίου, οἱ δραῦτοι δὲ λόγοι μὲτανάστησαν ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐν τῷ προσωπικῷ τοῦ Πανεπιστημίου ἐγένοντο οἱ ἔξης σπουδαιότεραι μεταβολαί:

‘Απελύθη ἐνεκα παθήσεως ὁ θεογραμματεὺς κ. Γ. Ζογραφάκης, διωρίσθη δ' ἀντ' αὐτοῦ ὁ κ. Γ. Πλευρίτης. ‘Απελύθη ὁ βιβλιοφύλαξ τοῦ φοιτητικοῦ ἀναγνωστηρίου κ. Η. Βικάνδης. Ηροίζθη εἰς Αιευθυντὴν Β' τάξιος ὁ γραμματεὺς κ. Αγριητριάδης. Τέλος ἐπληρώθη ἡ ἐκ τῆς ἀποχωρίσεως τοῦ πολλοῦ Κ. Παλαρᾶ κενοθεῖσα θέσις τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως διὰ τοῦ διορισμοῦ τοῦ κ. Β. Μαρού, γνωστοῦ

διὰ τὰ διοικητικά του προσώντα καὶ παρὰ τοῦ ὅποιον πολλά
ἀπεκδέζεται τὸ Πανεπιστήμιον.

Κετακείτων τὸ βῆμα τοῦτο εὔχομαι, ἵνα καὶ οἱ φίλοι
φοιτηταὶ ἐντείνουν δλας αὐτῶν τὰς δυνάμεις, πνευματικὰς
καὶ ψυχικάς, ὅπως ἀνταπογειθοῦν εἰς τὰς ὑπὸ τῶν καθη-
γητῶν αὐτῶν καταβαλλομένας προσπαθείας πρὸς ἀριστοτέ-
ρον ἐπιστημονικὴν ἀνάπτυξιν καὶ μόρφωσιν, γενικότερον δὲ
πρὸς τὰς ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου δλονὲν ἐπιφερομένας βι-
τιώσεις εἰς τὰ ἔργαστήρια καὶ λοιπὰ μέσα διδασκαλίας.

Μή ἀφίνετε, ἀγαπητοὶ φοιτηταί, νὰ παρασύρεσθε ἐξω
τῶν Πανεπιστημιακῶν ὑμῶν καθηγόντων ἐπ’ ἀνθρώπουν
σκοτίους καὶ ἀντεύνυκοὺς σκοποὺς ἐπιδιωκόντων. Ἀναλο-
γίσθητε ὅτι μετ’ οὐ πολὺ θλὰ εἰσθε οἵτε οἱ ἡγήτορες τοῦ
Ἐθνους, ὅτι ἡ Πατρὶς ἡμῶν, διελθοῦσα χαλεποὺς καιροὺς
καὶ μόλις τώρα ἀναλαμβάνουσα, ἔχει ἀνάγκην ὅχι μόνον
ἐπιστημόνων τελείως κατηρτισμένιων, ἀλλὰ καὶ ὀδηγῶν ἐμ-
πνεούμένων ἀπὸ τὰ ἔθνικὰ ἡμῶν ἴδεώδη, ὀδηγῶν φωτιζο-
μένων μὲ τὴν πίστιν πρὸς ὅπις πολλὸν καὶ ὀφαῖν.

Προσπαθήσατε νὰ διαμορφώσετε ἡμᾶς αὐτούς, ὅποιους
τὸ "Ἐθνος προσδοκᾷ, ὥστε ἔξερχόμενοι τοῦ Πανεπιστημίου
νὰ δημιουργήσετε ἔργαστος ἐν τῷ πόκλῳ αὐτοῦ κόσμου ἀγα-
πῶντα τὴν πατρίδα, ἥτις μετέδοκε τὴν παιδείαν καὶ τὸν
πολιτισμὸν εἰς τὴν οἰκουμένην, κόσμον πιστεύοντα ἐπὶ τὴν
ἀλήθειαν καὶ τὸ δίκαιον, προσποθήσατε μὲν λέξιν νὰ
ἀναδείξητε τὴν πατρίδα ἀνταξίαν τοῦ μεγάλου καὶ ἐνδόξου
αὐτῆς παρελθόντος.